

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.839/2011/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Sárközi István ügyvéd (címe) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek, a dr. Kiss Miklós ügyvéd ügyintézésével a dr. Kiss Miklós Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben kártérítés megfizetése iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Polecsák Mária ügyvéd (címe) által képviselt UNIQA Biztosító Zrt. (címe) beavatkozott - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.20.995/2010/52. számú ítélete ellen a felperes részéről 54. sorszámmal előterjesztett és 56. sorszámmal indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 127 000 (százhuszonhétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes háziorvosi beutalás alapján 2007. augusztus hó 28. napján kivizsgáláson volt az alperesOsztályán, ahol egyebek mellett **dr. Sz. Z.** - aki belgyógyászati szakvizsgával, s mintegy 10 éves endoszkópos aktív szakmai gyakorlattal rendelkezett - gyomortükrözéssel vizsgálatot végzett. Az endoszkópos vizsgálat során a felperes gyomrában a nagygyömböletű oldalán kb. 1,5 cm átmérőjű polypoid képlet került feltárással, melyből a vizsgálatot végző orvos legalább három mintát vett a szövettani vizsgálat érdekében. A szövettani vizsgálatot az alperes Intézete végezte 2007. augusztus hó 30. napján, annak során daganatra utaló jelet nem találtak, s megállapították, hogy a vizsgálat során észlelt elváltozás gyulladásos jellegű, ezért a felperesnek napi 30 mg Refluxont írtak fel és endokrinológiai kivizsgálását javasolták.

2007. októbere és 2008. augusztusa között a felperes több alkalommal jelentkezett panaszaival az alperesnél, ahol azok alapján megfelelő vizsgálatokban és ellátásban részesült. A felperes panaszai daganatos megbetegedésre nem utaltak, ezért ebbe az irányába nem végeztek célirányos vizsgálatokat. 2008. augusztus hó 18. napján a felperes ismételtén gyomortükrözéses vizsgálaton esett át az alperesnél, melynek során a gyomor nagygörbületi oldalán kb. 3 cm-es kifeléyesedő elváltozást tártak fel. Az akkor vett szövetminta 2008. augusztus hó 28. napján elvégzett vizsgálata a gyomor rosszindulatú daganatát mutatta ki. A felperes gyomrát annak rosszindulatú daganatos megbetegedése miatt 2008. szeptember hó 8. napján a Kórház és Rendelőintézetében műtéti úton eltávolították, majd kemoterápiás kezelésben és utókezelésben részesítették.

A felperes keresetében az alperest 20 000 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság az 52. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek és a beavatkozónak személyenként 187 500 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes alkalmazottjaként eljár és a felperes egészségügyi kezelésében résztvevő személyek oldalán a felperes daganatos megbetegedésének a kialakulásával, illetve annak korábbi felismerésének elmaradásával okozati összefüggésben álló, az ellátásban résztvevőktől elvárható gondosság, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetőleg irányelvek betartására vonatkozó kötelezettség követelményét sértő magatartás vagy mulasztás nem volt feltárható. Az alperes alkalmazottai a felperes 2007. augusztus hó 28. napi endoszkópos vizsgálatát követően, valamint az ahhoz kapcsolódó szövettani eredmény ismeretében a felperes tájékoztatáshoz fűződő jogát sem sértették meg.

Mivel a beszerzett és két ízben kiegészített igazságügyi szakértői vélemény valamennyi kérdésre és észrevételre részletes, kellően indokolt és ellentmondásmentes válaszokat adott, az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes más szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát a Pp. 3. §-ának (4) bekezdésében és a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében írt feltételek hiányában. A szakvélemény alapján megállapítható, hogy a 2007. augusztus hó 28. napi endoszkópos vizsgálatot végző **dr. Sz. Z.** rendelkezett a vizsgálathoz szükséges képesítéssel és szakmai gyakorlattal, ezáltal az endoszkópos vizsgálat elvégzésére jogosult volt. Az általa észlelt endoszkópos lelet az egészségügyi dokumentációban megfelelően dokumentálásra került. Ennek és az ekkor vett szövetminta szövettani vizsgálatáról kiállított lelet alapján megállapítható, hogy a szakmai szabályoknak megfelelő legalább három szövetminta vételére konkrétan az észlelt polypoid képletből került sor. Ezzel szemben arra semmi nem utal, hogy ekkor „rossz helyről” került volna sor a mintavételre, ahogy arra sem, miszerint csupán egy szövetminta levételére került volna sor. Ugyan az ekkor végzett endoszkópos vizsgálat képanyaga nem állt rendelkezésre, ám sem a korabeli, sem a jelenlegi szabályozás annak archiválását és megőrzését nem írta elő, ezért nem róható az alperes terhére, hogy a vonatkozó vizsgálatot a képanyag archiválására nem alkalmas

technikai berendezéssel végezték. A rendelkezésre álló írott egészségügyi dokumentáció teljes körű, ami valamennyi releváns tényállási elem rekonstruálását biztosította, ezért a képanyag hiánya nem eredményezett bizonytalanságot vagy bizonyíthatatlanságot.

A 2007. augusztus hó 28. napján végzett endoszkópos vizsgálat során megfelelő helyről és megfelelő mennyiségű szövetminta vételére került sor, aminek szövettani vizsgálata eredményeként megállapításra került, hogy azokban daganatra utaló jel nincs, az alperes oldalán ezért sem vizsgálati, sem diagnosztikai hiba nem állt fenn.

A szövettani vizsgálat eredményének ismeretében orvosilag nem volt indokolt további vizsgálatokat elvégezni (mélységi vizsgálatok, endoszkópos UH vizsgálat vagy CT vizsgálat), ahogy a feltárt polypoid képlet eltávolítása és nyomon követés elrendelése sem volt indokolt. A felperes 2007. augusztusa és 2008. augusztusa közötti panaszai nem utaltak rosszindulatú daganatos megbetegedésre, az adott jelentkezések és kezelések a gyomor rosszindulatú daganatos megbetegedésével semmilyen összefüggésben nem álltak, ezért a felperes daganatos megbetegedésének sem a kialakulása, sem a felismerése terén az alperes oldalán felróható mulasztás nem állapítható meg. A 2007. évben elvégzett endoszkópos vizsgálatot követően a felperest a felszínes gyomornyálkahártya-gyulladásnak megfelelő kezelésben részesítették, amely elváltozás utólagos elrákosodásának kockázata nem állt fenn. Ezért nem is kellett a felperest arról tájékoztatni, hogy a nála észlelt elváltozás eltávolítása szükséges, aminek hiányában az elrákosodhat.

A fentiek miatt az alperes részéről eljáró személyek a vonatkozó szakmai követelmények és a megfelelő gondosság elve szerint jártak el, az oldalukon a felperes sorsszerű megbetegedésének sem a kialakulásával, sem a felismerésével összefüggésben felróható magatartás vagy mulasztás nem történt, ezért az elsőfokú bíróság a kártérítési követelés összecszerúsége vonatkozásában a bizonyítás lefolytatását mellőzte, és a keresetet elutasította.

A felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és a beavatkozó mérsékelt munkadíjat magába foglaló költségeinek megfizetésére, míg a le nem rótt kereseti illetéket és az állam által előlegezett költséget a felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentesség okán az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást kérte. Hivatkozása szerint a protokoll alapján a polypoid képletet záros határidőn belül el kell távolítani, amit az alperes elmulasztott. Dr. A. I. az alperes alkalmazottja is elismerte, hogy az alperes több szakmai hibát is vétett a polypoid képlet nem megfelelő vizsgálatával és a nyomon követés elmaradásával, ami miatt utólag az sem állapítható meg, hogy ez rákosodott-e el vagy egy másik karcinóma alakult-e ki. Az alperes azzal is hibázott, hogy a következő egy évben egyszer sem irányították őt vissza kontrollra, márpedig a tüneteit okozhatta a rákos daganat. Szükségesnek tartja változatlanul a szakértő és a tanúk szembesítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján, a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, amelyből az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló következtetésre jutott, aminek indokaival is maradéktalanul egyetértett az ítélet tábla.

A felperes fellebbezési hivatkozása (miszerint a polypoid képletet záros határidőn belül el kellett volna távolítani) miatt emeli ki az ítélet tábla, hogy a polyp, illetve a polypoid képlet a gyomortükrözés során felállított és a szövettani vizsgálatot orientáló iránydiagnózis volt, majd a szövettani vizsgálat alapján állították fel a végleges kórismét (a gyomor nyálkahártyájának gyulladása), aminek az alkalmazott terápia megfelelt. Ezt támasztja alá, hogy a felperesnek a gyomortükrözésre okot adó panaszai nem fokozódtak, s ő az alperesnél más jellegű panaszokkal jelentkezett, amelyek nem voltak összefüggésben a később bekövetkezett betegségével. **Dr. A. I.** tanúvallomására történt fellebbezési hivatkozás miatt szükséges rámutatni, hogy a tanú a felperes műtéti beavatkozás utáni kezelését végezte és a vallomását is erre az időszakra vonatkozóan tette, tehát ő az ún. utólagos okosság birtokában nyilatkozott, hiszen már tudta, hogy gyomordaganatról van szó. A felperesi álláspontból nem is derült ki, hogy mi lett volna szerinte az alperes részéről követendő magatartás. A 6.P.20.995/2010/28. számú szakértői vélemény szerint 2007. augusztus hó 28. napján az endoszkópos kép és a szövettani lelet ismeretében javasolt terápia hatékonynak bizonyult, ezért endoszkópos kontrollvizsgálatra nem volt szükség. Polip vagy polipszerű képlet esetén évente indokolt endoszkópos kontrollvizsgálat. A felperes esetében 2007. augusztus hó 28. napján és 2008. augusztus hó 18. napján végeztek gyomortükrözéses vizsgálatot (egy éven belül), annak nincs jelentősége, hogy orvosi visszarendelést, vagy a felperes önkéntes jelentkezését követően. Tény, hogy 2007. évben nem találtak nála kezelést igénylő rosszindulatú elváltozást, amit a szövettani vizsgálat eredménye megerősített. Az is megállapítható, hogy három minta vételére került sor, ugyanis a patológus három mintát vizsgált - ezt a tény megállapítást a gyomortükrözést végző orvos által használt egyes szám sem cáfolhatta. A becsatolt protokoll a patológiára vonatkozott, míg az angol nyelvű szakirodalom megértéséhez szükséges különleges szakértelemmel a bíróság maga nem rendelkezett.

Összességében tehát felróható kezelési hiba nem történt a felperes esetében, a gyomordaganat korábbi felismerésére nem volt mód, s az alperes által nyújtott ellátás a szakmai követelményeknek és az elvárható gondosság elvének megfelelt. A felperes sorsszerű megbetegedése fatális módon a 2007. évi endoszkópos vizsgálatot követően alakult ki, amiért az alperes a szükséges okozati összefüggés hiányában kártérítési felelősséggel nem tartozik.

A leírtak miatt az ítélet tábla az első fokú ítéletet annak helyes indokainál fogva a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdései alapján helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró alperes javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló

32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján, ám a rendelet 3. §-ának (6) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységhez igazodó mérsékelt összegben határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Debrecen, 2012. április hó 5. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -